

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียนแบบเว็บเคוสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Comparison of Learning Achievement, Ability of Solving Problem and Analytical Thinking while study by Online learning in type of Problem-Based Learning and WebQuest on Introduction to C programming Language of High School Education Mathayomsuksa 4 Students

วรเดช ทุมมะชาติ¹, มนิตร์ อajanอก²

Woradej Tummachart¹, Manit Asanok²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียนแบบเว็บเคอสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 2) เพื่อคึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานและบทเรียนแบบเว็บเคอสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคอสท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์หลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับบทเรียนแบบเว็บเคอสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์ธานีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 94 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนและแผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน บทเรียนและแผนการจัดการเรียนรู้แบบเว็บเคอสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบความสามารถในการ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Technology and Communication, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Mahasarakham University

แก้ปัญหา แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สติ๊ติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ Dependent Sample (Paired t-test) และ Hotelling's T²

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.48/83.30 และ 83.58/83.40 ตามลำดับ
2. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.71 และ 0.72 ตามลำดับ
3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์มีผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์ มีผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคสท์และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคสท์มีความสามารถสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน บทเรียนแบบเว็บเคสท์ ผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน, ความสามารถในการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์

Abstract

This research were purposed 1) to create and develop online learning in type of problem-based learning and WebQuest about introduction to C programming language of high school education Mathayomsuksa 4 students to achieve by standard 80/80, 2) to study achievement index of lesson online in type of problem-based learning and WebQuest about introduction to C programming language of high school education Mathayomsuksa 4 students, 3) to compare learning achievement before and after learn by online learning in type of problem-based learning and WebQuest about introduction to C programming language of high school education Mathayomsuksa 4 students, and 4) to compare learning achievement, ability of solving problem and analytical thinking after learn by online learning in type of problem-based learning and WebQuest about introduction to C programming language of high school education Mathayomsuksa 4 students. The sample group in this research were the students of high school education Mathayomsuksa 4 Suranari wittaya School, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province for 2 classes totally 94 students that selected by cluster random sampling. The tools that used in this research were learning management such as lesson

and learning plan online in type of problem-based learning and lesson and learning plan in type of WebQuest, Testing of learning achievement, Testing of ability of solving problem, Testing of ability of analytical thinking. The statistic that used in research such as percentage means standard deviation t-test Dependent Sample (Paired t-test) and Hotelling's T²

The research results were found that

1. The online learning in type of problem-based learning and WebQuest that the researcher developed earned efficiency for 83.48/83.30 and 83.58/83.40 respectively
2. The online learning in type of problem-based learning and WebQuest earned effectiveness equal to 0.71 and 0.72 that shown that the student has forward in learning of 71 percent and 72 percent respectively
3. The student who learned the online learning in type of problem-based learning and WebQuest earned average score of learning achievement after class is higher than before class in significant statistic level of .01
4. The student who learned the online learning in type of problem-based learning and the student who learned the lesson online in type of WebQuest earns the learning achievement not differ but the student who learned by the lesson online in type of WebQuest has ability of analytical thinking higher than the student who learned the lesson online in type of problem-based learning in significant statistic level of .01

Keywords: Problem-based learning, WebQuest, learning achievement, solving problem, analytical thinking

บทนำ

กระแสแห่งการปรับเปลี่ยนทางสังคมในปัจจุบันโดยเฉพาะการจัดการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดันบบที่ 11 ได้มุ่งเน้นให้ “การศึกษา” เป็นเครื่องมือของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สร้างคนที่มีคุณภาพเพื่อมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลการจัดการศึกษาได้ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพบริบทรอบด้าน กระบวนการบริหารจัดการได้มุ่งสู่ระบบของการพัฒนาให้สนองตอบต่อสังคมยุคข้อมูลสารสนเทศ ดังนั้น คำว่า “มาตรฐานและคุณภาพ” ของการจัดการศึกษาจึงเป็นแนวคิดสำคัญของสังคมที่ได้กล่าว

ขานกันมากมายในปัจจุบันโดยเฉพาะช่วงเวลาแห่งการเข้าสู่ยุคตัวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555-2559: 39) กระทรวงศึกษาธิการได้มีแนวทางการพัฒนา ICT เพื่อการศึกษาดังนี้ 1) การจัดทำระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษา 2) การพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) การพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบสื่อออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ e-Book หรือ Application ต่างๆ แต่สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการนำเทคโนโลยีเหล่านี้ไปใช้ในการศึกษา คือ การวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้อีซีที เป็นเครื่องมือ

ต้องทำทั้งระบบเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอนให้ได้ผลอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 – 2559: 14)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นหนึ่งในกลุ่มสาระแกนกลาง และเป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาնักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพ และเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุณค่า และมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องานตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ที่เป็นพื้นฐาน อันจะนำสู่การให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง การแก้ปัญหาการทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับลากลในบริบทของสังคมไทย (กรwmวิชาการ, 2551: 1) โดยเฉพาะความสามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ซึ่งเป็นหัวใจของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ เพราะทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และมีความคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีตลอดจนการดำรงชีวิต การเรียนการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนแบบเว็บเคสว์ที่จึงเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งเต็มรูปแบบ หรือใช้เป็นส่วนเสริมที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งเป็นการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการ

เรียนรู้ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาทั้งระหว่างครุภัณฑ์เรียนและระหว่างผู้เรียนเอง ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อสร้างบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียนแบบเว็บเคสว์ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนในด้านความสามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมและพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างให้ความรู้เพิ่มทักษะการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียนแบบเว็บเคสว์เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และกับบทเรียนแบบเว็บเคสว์เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. เพื่อเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. เพื่อเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและการคิด

วิเคราะห์หลังการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับบทเรียนแบบเว็บเคสว์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วย บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับ บทเรียนแบบเว็บเคสว์ เรื่อง การเขียนโปรแกรม ภาษาซีเบื้องต้น มีความแตกต่างกัน

2. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็น ฐานกับบทเรียนแบบเว็บเคสว์ มีผลลัมฤทธิ์ ทางการเรียนไม่ต่างกัน

3. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็น ฐานมีทักษะการแก้ปัญหาสูงกว่าบทเรียนแบบ เว็บเคสว์

4. บทเรียนแบบเว็บเคสว์ มีทักษะการ คิดวิเคราะห์สูงกว่าบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสุวนารีวิทยา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา เขต 31 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่เรียนวิชาการ งานอาชีพและเทคโนโลยี 1 รหัส ง 31101 จำนวน นักเรียนทั้งหมด 381 คน จาก 5 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุวนารีวิทยา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 31 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

2559 ที่เรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 รหัส ง 31101 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม การสุ่มโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 94 คน จำนวน 2 ห้องเรียนเพื่อแยกเข้ากลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การเรียนด้วยบทเรียน ออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนแบบ เว็บเคสว์เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ตัวแปรตามคือ

- 2.1 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 2.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
- 2.3 ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็น ฐาน รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เวลา 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียน)

2. บทเรียนแบบเว็บเคสว์ รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง การเขียน โปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน)

3. แบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.72 และค่าอำนาจจำจําแนกอยู่ระหว่าง 0.28 - 0.91 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.83

4. แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย มีทั้งหมด 4 ด้าน รวม 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.88 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.58 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

5. แบบวัดการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย มีทั้งหมด 5 ด้าน รวม 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.88 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.58 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ (The Effectiveness Index: E.I.)

ตอนที่ 2 1) ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานและบทเรียนแบบเว็บเคสว์เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้นระหว่างกลุ่มทดลอง ทั้งสองกลุ่มโดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test แบบ Dependent Sample (Paired t - test) 2) ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียนแบบเว็บเคสว์เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น โดยใช้สถิติ Hotelling's T^2 (ทรงศักดิ์ ภูลิอ่อน, 2551: 235)

ผลการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.48/83.30$ และ $83.58/83.40$ ตามลำดับ ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รูปแบบการเรียน	(N)	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		E_1/E_2
		คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	
บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	47	60	50.09	40	33.32	83.48/83.30
บทเรียนแบบเว็บเคสว์	47	60	50.15	40	33.36	83.58/83.40

2. ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนแบบออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนเว็บเคสว์ท มีค่าเท่ากับ 0.71 และ 0.72 หรือคิดเป็นร้อยละ 71 และ ร้อยละ 72 ตามลำดับ การเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้

ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ท ทำให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 71 และคิดเป็นร้อยละ 72 ตามลำดับ ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ท เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รูปแบบการเรียน	N	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย		ร้อยละคะแนนเฉลี่ย		E.I.
			ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	
บทเรียนออนไลน์ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	47	40	16.36	33.32	40.90	83.30	0.71
บทเรียนแบบ เว็บเคสว์ท	47	40	16.00	33.36	40.00	83.40	0.72

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 3

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสว์ท เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รูปแบบการเรียน	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
บทเรียนแบบออนไลน์โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน	40	16.36	2.97	33.32	1.64	31.024	.000*
บทเรียนแบบเว็บเคสว์ท	40	16.00	1.60	33.36	1.76	53.132	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับบทเรียนแบบเว็บเคาวส์ท

ตัวแปร	คะแนน เต็ม	รูปแบบการเรียน			
		บทเรียนออนไลน์ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน		บทเรียนแบบเว็บเคาวส์ท	
		Χ̄	SD	Χ̄	SD
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40	33.32	1.64	33.36	1.76
ความสามารถในการแก้ปัญหา	20	14.60	1.19	13.96	1.14
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	30	21.81	1.44	24.00	1.50

4. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับบทเรียนแบบเว็บเคาวส์ท เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน

ที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคาวส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคาวส์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคาวส์ท

สถิติทดสอบ	Value	F	Hypothesis df	Error df	p
Pillai's Trace	.373	17.863 ^a	3.000	90.000	.000
Wilks' Lambda	.627	17.863 ^a	3.000	90.000	.000
Hotelling's Trace	.595	17.863 ^a	3.000	90.000	.000
Roy's Largest Root	.595	17.863 ^a	3.000	90.000	.000

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กับบทเรียน

แบบเว็บเคาวส์ท เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 83.48/83.30 และบทเรียนแบบเว็บเควสท์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 83.58/83.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้สืบเนื่องจากบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานและบทเรียนแบบเว็บเควสท์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสมสมโดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรแนวคิดหลักการกราฟิกภูมิรวมทั้งเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตลอดจนผู้ใช้ตรวจสอบประเมินปรับปรุงแก้ไข จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงพอให้ผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภา โคตรสมบัติ (2554: 135 - 144) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะณญาณ รายวิชาคอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเควสท์กับบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนเว็บเควสท์และบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.43/80.32 และสอดคล้องกับการศึกษาของปิยะวัฒน์ 旦นอมในเมือง (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบเว็บเควสท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์วิชาเกษตรกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนออนไลน์แบบเว็บเควสท์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.56/86.12 2. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซี

เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ 0.71 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 71 และดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนแบบเว็บเควสท์ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ 0.72 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 72 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทเรียนทั้งสองแบบได้ศึกษาไว้เคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 และเทคโนโลยี 1 นิคการพัฒนาบทเรียนทั้งสองแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเควสท์ส่งผลให้บทเรียนมีประสิทธิผลสามารถพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับปีบ้านครรภุญา (2552) ได้ศึกษาผลการเรียนโดยใช้บทเรียนแบบเว็บเควสท์และการสอนแบบโครงการงานเรื่องการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้นที่มีต่อผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และทักษะการสืบเสาะของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนแบบเว็บเควสท์มีค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.5931 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนแบบเว็บเควสท์ เรื่อง การจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้นทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 59.31

3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเควสท์เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 และเทคโนโลยี 1 นิคการพัฒนาบทเรียนทั้งสองแบบใช้ปัญหา

เป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์ นอกจากนี้ ยังผ่านการพิจารณาจากผู้มีประสบการณ์ และมีการทดลองใช้ ส่งผลให้บทเรียนสามารถพัฒนาผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของโลภา โครตรมบัตติ (2554: 136) ได้ คึกค่า การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิจารณญาณ รายวิชา คอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บ เคสท์กับบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหา เป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีการคิดวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบเว็บเคสท์ เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่ต่างกัน ส่วนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบออนไลน์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบเว็บเคสท์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบออนไลน์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและเทคนิค การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนเว็บเคสท์แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของ Weir (1974) และแนวคิดการพัฒนาการการคิดวิเคราะห์ของมาร์ชานในส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนทั้งสองมีพัฒนาการทางด้านผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน ความ

สามารถในการแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ โลภา โครตรมบัตติ (2554: 136) ได้คึกค่า การเปรียบเทียบผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิจารณญาณรายวิชา คอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ กับบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหา เป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีการคิดวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน แต่นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีการคิดวิจารณญาณ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บเคสท์ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ควรเห็นความสำคัญและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานและบทเรียนแบบเว็บเคสท์เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีทางการศึกษา

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรส่งเสริมและพัฒนาให้มีการใช้การสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด

1.3 สถานศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายกลยุทธ์ในการพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ ให้

สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และแบบเว็บเคแสท์ ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น และศึกษาด้วยตนเองเพื่อเพิ่มเติม

2.2 ควรมีการพัฒนาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางด้านบทเรียน

ออนไลน์แบบใช้ปัญหาเป็นฐานและบทเรียนแบบ เก็บเคแสท์ ในหน่วยการเรียนอื่นและในรายวิชา อื่นๆ

2.3 ควรศึกษารูปแบบวิธีการจัดกิจกรรม การเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ ส่งเสริมหรือพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการคิดวิเคราะห์

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2556 - 2559) ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2554). การออกแบบพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเว็บ. พิมพ์ครั้งที่ 15. ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณอมพร เลาหจรัสแสง. (2541). “อินเทอร์เน็ต: เครือข่ายเพื่อการสื่อสาร”, วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. 26(2): 55-66 ; พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์, 2540 - 2541.

ประพันธ์คิริ สุเสาร์ฯ. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: เทคนิคพринติ้ง.

ปิยนาดา ศรบุญลา. (2552). ผลการเรียนโดยใช้บทเรียนแบบเว็บเคแสท์และการสอนแบบโครงงาน เรื่อง การจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ที่มีต่อผลลัพธ์ทักษะการเรียนการคิดวิเคราะห์และทักษะการสืบเสาะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปยะวัฒน์ ณอมในเมือง. (2551). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบเว็บเคแสท์ (Web Quest) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทำป้ายอินทรีย์ วิชา เกษตรกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มัณฑรา ธรรมบุศย์. (2545). การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based Learning). วารสารวิชาการ, 5(2): 11-17.

ณอมพร (ตันพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง. (2545). Designing e-learning: หลักการออกแบบการสร้างเว็บ เพื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ทรงคัสดี ภูลีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. ก้าวสู่: ประสานการพิมพ์. โสภา โคตรสมบัติ. (2554). การเปรียบเทียบผลลัมภ์ทางการเรียนและการคิดวิจารณญาณรายวิชา คอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนเว็บครุส์กับบทเรียนบนเครือข่าย แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Weir, J.J. (1974). *Problem solving is everybody's problem*. New York: Macmillan.